

2006-2007

Säsongen 2005/2006 hade av många upplevts som en "mellansäsong", vilket kanske inte var helt rättvist. Laget kom på klar tredje plats i serien efter Örebro och Mariestad, men efter äventyret i Allsvenskan hade förväntningarna stigit kring laget, och att det tog slut redan efter grundserien var säkert en misräkning både för klubben och klubbens fans, men rent sportsligt var det en fullgod prestation. Problemet då var att endast två lag gick vidare till kvalspel.

Tränaren Tomas Kempe lämnade skutan för att ta hand om Växjö Lakers HC i Hockeyallsvenskan och den assisterande tränaren de tre senaste säsongerna, Anders Spaak, tog över tillsammans med juniortränaren de tre senaste säsongerna, Ulf Rudmarker. De arbetade som ett team med lika stort ansvar istället för på det traditionella sättet med en huvudtränare och en assisterande. De båda fick i alla fall ett ungt, och mycket intressant material att hantera, trots att flera profiler lämnade laget inför säsongen, och skapade snabbt en vinnarmentalitet vars positiva offensiva spel glädde hemmafansen.

TUNGA TAPP... INTRESSANTA NYFÖRVARV

Omsättningen i truppen blev stor, och det var säkert både nödvändigt och klokt på många sätt. Laget hade inte underpresterat året innan, men var till syvne och sist ganska profillöst bortsett från några enskilda spelare som givetvis kom att saknas. Andreas Dahlberg, Jarno Honkonen och Patrik Bäärnhielm lockades alla till Hockeyallsvenskan och lämnade givetvis ett tomrum efter sig, men SIK:s sportgrupp jobbade verkligen målmedvetet med att hitta spelare för ett lagbygge istället för den mängd av panikvärningar klubben tvingats till året innan i väntan på besked huruvida Halmstad Hammers skulle nå allsvensk status eller inte under sommaren.

Det viktigaste förvärvet var inget förvärv i egentlig mening. Det var comeback i form av målvakten Magnus Åkerlund som lånades i ett avtal med HV 71 över hela säsongen, där HV 71 kunde plocka till sig Åkerlund när som helst som backup till någon av deras båda målvakter; Erik Ersberg och Scott Langkow. Det var nog tur att Åkerlund var en stark 20-åring, för hans resschema den här säsongen var inte nådigt med specialträning för målvakter under Thomas Högborg i HV 71, ordinarie träningar och matcher med SIK – 40 till antalet – och som lök på laxen backup-målvakt i 25 av HV 71:s elitmatcher. När

säsongen var över hade keepern bytt om till målvaktsdressen i närmare 80 (!) matcher – träningsmatcher inkluderade.

Bland de övriga nyförvärven märktes Per Gustafsson, klok center från Västerås med stor arbetskapacitet och stora ledaregenskaper. Tomas Andersson, målskytt av rang från Jonstorp. Fredrik Strid, talangfull forward från Brynäs organisation. Skridskostarke och pålitlige Fredrik Gustavsson hämtades från Nordic Vikings. På baksidan kom två spelande backar från Tranås; Johan Magnusson och Jonatan Bremer, Rögle-fostrade Martin Ericsson hämtades från Arboga – dit Martin lånats ut – och man kryddade anrättningen med en spelskicklig, om än ganska temposvag tjeck, Ales Dvorak – med senaste adress Gislaved.

SPELADE PÅ HÖG NIVÅ

Men det var inte bara de mest glansfulla förvärven som lyfte SIK till kvalspel denna säsong. Anders Spaak och Ulf Rudmarker verkade få ut hur mycket som helst ur truppen och Mikael Persson-Riis fick till exempel sitt stora genombrott genom att göra lika många assist som Timo Hakanen (25). Nyförvärven Filip Hollström och Markus Nordberg, båda med stor arbetskapacitet, gjorde båda poängstarka insatser och klev fram när det som bäst behövdes. Den förutsättningen gavs dessa spelare då de inte statistiskt hölls fast i några givna uppställningar, och just laborerandet i laget verkade bara göra individerna starkare. Det var sällan en uppställning från en match till nästa såg likadan ut, och kanske var det vägen till framgång denna säsong, då truppen hade fantastisk bredd och med många olika sorters talanger.

Timo Hakanen drog givetvis ett tungt lass i offensiven, Magnus Åkerlund likaså mellan stolparna och om det var Johan Magnusson och Martin Ericsson som höll ihop defensiven så var det ändå laget som såg till att SIK släppte in väldigt lite mål, och gjorde desto fler. Precis vad ishockey går ut på. Publiken verkade älska hur laget spelade.

14 RAKA UTAN FÖRLUST

Efter att ha inlett säsongen med två segrar (Kungälv, Mariestad) åkte laget på pumpen borta mot Borås. Förlusten följdes av vinst mot Kumla och sedan åter förlust borta mot Tranås. I Borås hängde laget inte med i period ett och två, och mot Tranås saknades lagets tre tänkta centrar, och spelade med hela nio (!) juniorer. Efter dessa två förluster under seriens första fyra omgångar gick SIK obesekrat i de 14 nästkommande matcherna!

Mest dramatiskt blev det i Katrinhallen mot Mariestad (seger i sudden, 5–4), hemma mot Borås (seger 2–1), borta mot IFK Kumla IK (seger 1–0) och hemma mot Skåre BK

(seger 6—5). I övrigt sopade SIK banan med motståndet och under resterande tio matcher hade laget 60—8 (!) i målskillnad. Förutom nollan borta mot Kumla höll Magnus Åkerlund nollan i fyra av matcherna. Fem nollor på 14 matcher, alltså. Åkerlund spelade garanterat sin mest inspirerade hockey så långt i karriären.

BoIS STOPPADE TÅGET

När SIK till slut tvingades sluta jubla efter sitt segertåg var det naturligtvis antagonisten Mariestad BoIS HC som ledde in SIK på ett stickspår. Tränaren Anders

Magnus Åkerlund – ingen nolla.

Spaak berömde motståndet efter matchen och skyllde inte så mycket på sitt egna lags uppträdande:

- De är disciplinerade och vi kommer inte riktigt dit vi vill. Målet är att sätta press på deras backar, men det lyckas vi inte med, sa han bland annat.

Men som den sanne optimisten följdes det av:

- Men solen går upp imörn me', i Tiahölm i alla fall.

En gammal Skövde-bekanting fick avgöra mötet, Lars

Trygg, med att skicka in en puck i öppen bur för BoIS.

SIK förlorade inte två matcher på raken under hela grundserien och när tabellen räknades samman var SIK klar tvåa bakom Borås, fem poäng efter seriefavoriten, och hela 15 poäng före trean, Tranås AIF IF.

KVALSPELET ÄNDRAT

Kvalspelet var ändrat jämfört med föregående säsong och nu spelades det återigen Allettan, men formatet var mer likt en mini-kvalserie. Fyra lag i varje grupp gjorde upp om två platser för vidare kvalspel. SIK mäktade inte riktigt med att mobilisera kraft för Allettan och den gamla kvalantagonisten från 2004 och 2005, IF Troja/Ljungby, och Tingsryds AIF seglade ifrån SIK och Enköpings SK HK. Det hjälpte inte att Timo Hakanen gjorde en gudomligt vacker straff borta mot Tingsryd i det avslutande mötet, då han mitt i dragningen plötsligt bara höll klubban i en hand och lät pucken sakta, men välplacerat, glida förbi målvakten Victor Fasth. Just den Victor Fasth, ja.

Det tog SIK fram till en 4—2-ledning, men den tappades sedan till förlust 4—5 i slutperioden. Nu spelade det ingen roll då enda chansen för SIK att gå vidare även hängde på att ett borträknat Enköping skulle slå Troja, men det var inte ens nära. Troja vann med 8—0.

SENA TILLSKOTT

Det blev ingen ny chans att göra ett nytt försök på ett återtåg till Allsvenskan, och det var samtidigt ganska turbulent i klubben, och framförallt runt laget, i slutet av säsongen. Mariestad drogs med tuffa ekonomiska bekymmer och fryste lönerna och upplöste alla spelarkontrakt. Lars Trygg och Niklas Ljunggren anslöt till Skövde IK, och även om de i sig innebar en förstärkning och breddning av truppen, som led av skador på bland annat Fredrik Gustavsson, Johan Magnusson och att sjukdomar härjade i truppen, blev det ändå en omställning i omklädningsrummet. Tränarduon var heller inte helt säkra på att plocka in spelare i slutet på säsongen, trots skadeläget, och det tog några dagar innan sportgrupp och tränarduon kom överens om vad som var bäst för laget. SIK fick hur som helst inte riktigt till det, och det var synd för det var ett riktigt intressant lag, som tyvärr spreds för vinden säsongen därpå. Och framförallt gjorde klubben sig av med Anders Spaak – inte särskilt snyggt heller genom att helt enkelt inte höra av sig – och därmed förlorade klubben en stor del av den vinnarkultur som byggts upp sedan 2001. Den hamnade istället i Grästorps, dit Spaak flyttade.

Säsongen i siffror: http://skovdeik.se/files/summary/summering_2006_2007.pdf

TEXT: **Micke Därth**

FOTO: **Ulrik Heedman, Lars-Åke Johansson AB**